

HOOFDSTUK III

Op zoek naar ondernemingsdrang van 17 tot 97 jaar

Voor wie niet weet waar hij heen gaat, is er geen gunstige wind.

Veelgebruikt citaat toegeschreven aan **Seneca**, filosoof, politicus, toneelschrijver in het Latijn. Hij leefde van -4 tot +65 van onze tijdrekening. Hij schreef onder andere 'Over het gelukkige leven' en 'Over de kortstondigheid van het leven'. Zoals velen sinds meer dan 2000 jaar, heeft Seneca zich dus gebogen over de zin van het leven! Wie weet trachtte ook hij een 'burn-out' te overwinnen!

De stukjes van de puzzel vallen dankzij mijn zoektocht en de biografische informatie stilaan op hun plaats en ik maak kennis met de ingrediënten van het bitzisme. Ik weiger nadrukkelijk de volledige Bijbel te lezen, een kanjer van 1500 bladzijden, maar zoek toch een zo rechtstreeks mogelijke bron. De klik met mijn muis verwijst me telkens opnieuw naar Matteüs als eerste biograaf van Jezus. Ik doe er dus goed aan zijn geschriften te doorbladeren, maar wil tegelijk terdege controleren wie hij is. Omdat het adjectief 'heilig' dikwijls opduikt naast zijn naam, blijf ik aarzelen. Dat adjectief staat haaks op mijn uitdrukkelijke keuze om zijn eeuwenoude tekst zakelijk te lezen. Ik ontdek echter dat heiligen mannen en vrouwen zijn die in verschillende culturele tradities erkend worden om hun spirituele verhevenheid. Hun antwoord op de vluchtigheid van de wereld ligt in het vinden van Zin met een hoofdletter (dank u, Wikipedia). Deze uitleg voldoet mij, want hij past in mijn zoektocht naar geluk.

Matteüs leefde in Galilea, net als Jezus. Hij is belastingontvanger voor rekening van Herodes, tetrarch van Galilea en een door Rome gesteunde tiran. Deze functie gaf hem de vrijheid om bij zijn ondergeschikten de heffingen te innen die de bezetter oplegde. Velen hadden een hekel aan hem. Deze Matteüs, die man van cijfers, agent van de fiscus zal wel geen bijzonder gevoelig zieltje gehad hebben. Nochtans reageert hij onmiddellijk op de oproep van Jezus als die hem zegt: "Volg mij!".

Er is voorzeker iets dat me ontgaat. Wat bezielt deze niet toeschietelijke man, die bovendien professioneel duidelijk zijn plaats had gevonden, om zodanig door te draaien dat hij zich stort op het neerschrijven van de avonturen van Jezus? Iemand die hij van haar noch pluim kent. Geraak ik in geestverwarring of kan ik daar een beklijvende boodschap uit distilleren?

Mijn gids Watson, zelf vol twijfels tijdens zijn onderzoek naar Matteüs, suggereert me drie eenvoudige trucjes als een toegangscode tot zijn verhalen:

- ♦ Met mijn vergrootglas in de hand gebruik maken van de notities van vorige onderzoekers om meteen de vruchten te plukken van hun research. Net zoals truckers op zoek gaan naar goede tips voor hun vertrek. Onze reis naar het Zuiden langs kleine wegen hebben we op dezelfde manier gepland. Deze suggestie is me op het lijf geschreven.
- ♦ Daarna lukraak uittreksels kiezen: door de tekst open en dicht te klappen of door de uittreksels te nummeren en een dobbelsteen te laten beslissen. Ook die methode ligt binnen handbereik.
- ♦ Ten derde voortgaan op een eerste indruk om er pas daarna over na te denken.

Dit bovenstaande zie ik zitten, want ik wil me het hoofd niet breken, op zoek als ik ben naar het eenvoudige geluk.

Dankzij mijn voorbereidend werk op het internet, mijn ontmoetingen met anderen en mijn contacten met collega's internetgebruikers – dit alles als gevolg van mijn inventief scrabblespeltje waarbij ik het woord bitzuist vormde – biedt mijn zoektocht perspectief op de realisatie van mijn basisdoelstellingen:

- ♦ Mijn project tot een goed einde brengen.
- ♦ De kwetsuren van het leven temperen.
- ♦ Eenheid brengen tussen mijn hoofd, hart en handen.

Bij mijn speurwerk kan ik ook rekenen op de hulp van Watson als bedachtzame gids op de af te leggen weg. Vol vertrouwen gooi ik dus vijftien keer de dobbelstenen op de inhoudstafel van wat die fameuze Matteüs schreef, volgens de tweede Watson-initiatiemethode.

De dobbelstenen selecteren lukraak de volgende reeks teksten van Matteüs:

- 5,1 De Bergrede.
- 5,13 Het zout der aarde.
- 5,17 Afstand doen van overdreven aandacht voor de wet.
- 6,2 De aalmoes.
- 6,19 De schat.
- 6,25 De lelies in het veld.
- 7,1 De splinter en de balk.
- 7,12 De gulden regel.
- 10,1 De zending.
- 13,24 Het goede graan en het onkruid.
- 4,15 Vijf broden en twee vissen.
- 16,24 Zijn kruis dragen.
- 18,12 Het verloren schaap.
- 20,24 Leiders moeten dienen.
- 25,14 De parabel van de talenten.

Bepaalde titels zijn aantrekkelijk, bij andere heb je het voor gevoel dat het een flop wordt. Volgens Watson moet je deze vijftien teksten indelen in zeven voorbeelden of parabels en acht boodschappen. Zeven is het magische getal: de zeven dagen van de week, de zeven kristallen bollen, de zeven wereldwonderen. En acht is, horizontaal bekeken, het symbool van oneindigheid. Ik beslis dat deze liggende acht mijn enige toegeving zal zijn aan het oneindige: ik wil niet aansluiten bij bepaalde uitspraken van Matteüs die me danig op de zenuwen werken. Met zijn twee voeten op de grond is er al genoeg te doen, ieder zijn vak. Is dat niet redelijk, mijn dierbare Watson? Wordt deze alledaagse Matteüs mijn medeplichtige? Zal ik wegen vinden naar een grotere zelfwaardering?